

Сполученій Держави въ північній Америці. Тамъ їхали наші люди на заробітки, працювали рікъ два або часами и довше а грошів слали сюда на господарство або зъ собою привозили. Въ Америці заробляли наші люди пересічно по 2 зар. 50 кр. денно, тожъ хотъ тамъ жити дороге, можна було прецінь робітникамъ скромному, якъ нашъ, заощадити гроша. Поратувала та Америка насъ, багато господарствъ очистило ся зъ довгівъ, багато зыскало капіталъ, необхідний до кожного підвигнення господарства. Але на нещасте тамъ ся заробки урвали. По выставі въ Чикаго въ роцъ 1893 наставъ тамъ небувалый застоій въ промислѣ, ставули фабрики, ограничено отжежъ и выдобуване угля камінного, потрібного въ фабрикахъ. И тамошній и наші робітники, що були тамъ головою въ копальняхъ угля зайняті, стратили роботу. Нашій мусѣли вертати въ значній часті, а и теперъ тамъ близько 800.000 робітника въ Сполученыхъ Станахъ безъ занятія, нема одже по що тамъ їхати. По такой кризі промислѣ тамъ не скоро оживить ся.

Щожъ теперъ дѣлати? Стелить ся передъ нами три дороги. Перша полѣпшати господарство, щобы и уроджаѣ и чистый зыскъ зъ землѣ піднести. Друга шукати поплатитійшихъ заробківъ. Трета: виходити на поселене до краївъ, где ще суть або цѣлкомъ вольній землѣ або где моргъ доброи землѣ за колька або кольконайцять реньськихъ купити можна.

Большій уроджаѣ можна осягнути лише коштомъ большихъ накладівъ капіталу. Теперъ же, коли цѣны продуктівъ господарскихъ спадають, якъ разъ найгѣрша пора до заводження накладового (интенсивного) господарства.

Організація заробківъ — то поле больше надѣйне,

якъ де
и всѣ
Тутъ с
народо
въ суп
селани
робітн
бы не
малень
повияв
бѣглив
провѣду
то при
нашій
И наші
бѣтнич
Ту на
бличныхъ
щобы р
податок
знайде
близькихъ
полудне
платать
нашихъ
тамошн
повинен
отвирае
дувати
никівъ
жидаѣ,
ваню на
наші на